

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm XXV. Vt quis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

Vt quis.

SUMMARIVM.

Non potest electus duas electiones prosequi, sed alterutram eligere debet, vnaque electa ad alteram redire non potest.

Si quis ad eandem ecclesiam, seu prælaturam duabus electionibus electus sit, non potest vtramque prosequendo confirmationem petere; etiam protestando, quod non intendat, nisi ex ea, ex qua ius sibi competat, confirmationis effectum consequi. Quamobrem, necum ecclesiæ, ad quam electus est, vel aduersarij, si quem habet, discrimine incerto vagetur, eligere is debet, vtram electionem prosequi malit, eiusdemque confirmationem petere: Ad eò, vt ad alteram deinde electionem, cui alteram præferendo renuntiasse censetur, regressum habere haud possit.

Modos, quibus fieri possit, vt idem ad eandem prælaturam duabus electionibus vocetur, numerat hic Gl. ver. duas. Si existimetur in priore electione defectum commissum esse, atque ideo post lapsum temporis trimestris, aut semestris Superior eundem electum instituat: Vel si ipsi Capitulares, nondum priuati, nouam electionem de eodem electo facere aggressi sint.

Quæritur autem, quæ sit ratio decisionis: Respondetur; Eam esse: quia confirmatio pro obiecto habet electionem, eamque vnicam, ac certam; cum confirmatio sit instar decreti: quod non in incerto vagari debet. Quamobrem petitor electionem determinare cogitur, quam à Superiore confirmare velit. Alia verò ratio est de defendente ius beneficij sui, vti colligitur ex reg. 20. in 6, *Nemo pluribus vti defensionibus prohibetur.* Quare notat Abb. in c. post electionem, 6. de concessione præbendæ, quòd dubitans de valore collationis primæ, consulto faciet, si alteram impetret: Quia per id non censetur renunciare primæ, cum non sint contrariæ:

Ggg 2 ideò

erit sublata occasio discordiæ, si duabus electionibus ex æquo factis, vna pars alteri iuris defectum obijcere possit. Pontifici autem per hanc constitutionem propositum erat, discordiæ omnem occasionem rescicare.

Confirmatur primò ex c. indemnitatibus 43. §. sanè, hoc lib. & tit. vbi idem statuitur obseruandum in electionibus monialium: & facit Pontifex tria membra: Vel electio in discordia ita fit, vt duæ partes Conuentus in eandem consentiant: Vel ita fit, vt saltem maior pars Conuentus in eandem consentiat: Vel ita, vt minor pars Conuentus in eandem consentiat. Vbi, ne dicere cogamur esse imperfectam Bonifacij VIII. doctrinam ac distributionem, fateri debemus, partem minorem esse omnem eam, quæ non est maior.

Confirmatur secundò: Ponamus in Ecclesia Cathedrali esse duodecim Capitulares; sex eorum eligere Religiosum mendicantem in Episcopum, alios sex alium non mendicantem, qui tamen indignus sit: Quæro, vtrum hæc electio censeatur facta à maiore parte Capituli, adeoque valida. Si negent; habeo intentum: quòd media pars Capitularium in his electionibus non sufficiat. Si autem affirmant, repugnat hoc c. & cit. Clem. quod circa; Quia talis electio maximè est in discordia, si duæ electiones fiant secundum æqualem numerum suffragantium. Ad argum. pro priore sententia patet respons. Non enim sit extensio ad casum expressum, si per partem minorem Capituli intelligatur, quæcumque non est maior.

Ex dictis sequitur corollarium: si duodecim sint electores, quorum quinque eligant v. g. religiosum non mendicantem, septem alij Canonicum suæ ecclesiæ, sed vnus eorū vel plures sint suspensi, aut afferant suffragia alternatiua; neutram electionem valituram: Quia licet illi, quorum suffragia iuris effectū non habent, obsint alteri electioni, eò quòd in numero etiam computentur: tamen suæ electioni non prosunt, cum iuris effectū careant.

* * *

ideoque ex vtraque se defendere possit, vel ita, vt si in prima defensione succumbat, ex altera se defendat.

Breuitate dici potest, discrimen hoc esse: Cùm electus sit petitor confirmationis, ideo determinare debet, quid petat, seu quam electionem confirmare velit: At verò prouisus non est petitor, sed defensor iuris sui: ad quod faciendum omnes ipsi modi permittuntur; dummodò non sint contrarij, ne de mendacio arguatur, vti Dynus notat in cit. reg. 20. n. 5.

CAPITVLVM XXVI.

Si electio.

SUMMARIUM.

Si electus non consensit, vel post datum consensum renuntiavit, aut mortuus est, vel occultus defectus electionem vitians se prodidit; eligentes integrum tunc tempus habebunt ad nouam electionem peragenda, nisi fraus intercesserit.

Electio de Titio facta effectum consecuta non est, quia noluit consentire, vel post præbitum consensum, ante impetratam confirmationem, renuntiavit, aut mortuus est; aut fortè defectus, qui antè latebat, in electo se prodidit, v. g. quod sit illegitimus; his casibus integrum eis tempus relinquitur ad nouam electionem peragenda, videl. trium mensium spatium in ecclesijs Cathedralibus & regularibus, c. ne pro defectu, 41. extra, hoc tit. Sex mensium verò in alijs ecclesijs Collegiatis, c. 2. de concess. præbendæ: dummodò nihil in fraudem factum sit à Capitularibus.

Exemplum huius fraudis affert Gl. hic ver. fraudulentè: Si Capitulares de industria aliquem, quem solum acceptaturum non esse, eligant eo fine, vt ecclesiæ vacatio diutius pro-rogetur. Hoc casu post lapsum temporis legitimi à die primæ vacationis priuationem incurrent, & potestas eligendi ad Superiorem deuoluetur: cùm æquum non sit, vt propria ipsi fraus patrocinetur.

CAPITVLVM XXVII.

Si Religiosus.

SUMMARIUM.

1. *Si Religiosus non obtentâ licentiâ consentiat electioni, de se factâ extra Monasterium, electio irrita est.*
2. *Non requiritur tamen licentiâ Conuentus, sed sufficit solius Prælati, non tamen generalis tantum, sed particularis, & qua electionem factam subsequatur.*
3. *Ad quas ecclesias extra Monasterium suum Religiosus eligi possit.*
4. *Quis Prælati Religioso licentiâ dare debeat electioni extra monasterium de se factâ in casibus concessis consentiendi, ac transeundi.*
5. *Prælati ad dandam licentiâ ordinariè cogi non potest; potest tamen cogi à suo proximo Superiore, si hic ob causam necessitatis, aut magna vtilitatis ex lege charitatis ad eam dandam obligatus esse videatur.*
6. *Religiosus Prælati, quam legitime accepit, renunciare potest absque Prælati Ordinis consensu.*

Religiosus, cùm ex alieno Prælati sui arbitrio dependeat, electioni de se factæ extra Monasterium suum, consentire non potest, ante petitam, & impetratam licentiâ à Superiore suo. alioquin consensus non valet, & electio eo ipso irrita pronuntietur.

S. Quia verò.

A multis disputatum fuit, verum Superior Ordinis Religioso suo licentiâ consentiendi, & transeundi ad Prælati-ram, ad quam electus est, dare possit absque consilio Fratrum, seu Conuentus sui. Ad hoc Bonifacius VIII. respondet, posse id facere Prælatum, Capitulo non requisiti, vt eò celeritè, ac faciliùs ordinationes Ecclesiarum, vel Monasteriorum, ad quas Religiosi electi fuerint, expediri queant.

His porrò addenda est Clement. vlt. de elect. vbi decernitur, non sufficere Prælati licentiâ